

Можем ли да бъдем добри?

(Есе)

Добротата е способността да бъдеш позитивен към хората, с които общуваш. Тя има много измерения - да помогнеш на непознат човек, да успокоиш свой приятел, да направиш услуга, без да очакваш нещо в замяна. Но за мен въпросът е: как да бъдем по-добри? Какво трябва да преживеем, за да започнем да мислим за доброто на другите, а не само за своето благополучие?... Проявите на доброта идват поради много причини-от преживяна болка, която не искаш да се случва на другите хора, грешки, които не искаш да повтаряш, както и от необходимостта да бъдеш милосърден. Тя идва от душата и те кара да се чувстваш добре. С нея ставаме по-загрижени за хората, с които общуваме, или които срещаме на улицата всеки ден.

Често забелязвам, че хората копнеят за доброто в живота си, но не знаят как да го постигнат. Понякога решават да направят добро, за да разберат какво е чувството да помогнеш на приятел в нужда или на бездомен човек, за когото всеки ден е изпълнен със страдание. Повечето хора преминават през трудности, за да разберат, че някъде по пътя си са сгрешили и трябва да се променят. Някои променят житейската си философия поради загуба на близък приятел, предателство или някакво друго нещастие, през което те самите са минали. Други - правят добро преди най-големите християнски празници – Коледа и Великден, когато изведнъж, като по чудо забелязват, че много бездомни хора нямат семейство, с което да празнуват, дом, в който да се приберат, легло, на което да си починат. Добротата се изразява с подареното одеяло на човека, когото всеки ден виждаме на студената улица, в подадения къшей хляб на протегнатата за милостиня ръка. Това е един от начините, по които показваме съпричастност, състрадание, доброта. Но е тъжно, ако решаваме да сме добри само по празници. Трябва да сме добри в ежедневието си. Например, със съвсем обикновени жестове - да отстъпим мястото си в автобуса на възрастен човек или бременна жена, защото осъзнаваме, че те имат нужда повече, отколкото ние - младите момчета и момичета. Трябва да сме добри към съучениците си, да уважаваме учителите си, да не постъпваме егоистично, да не нараняваме дори с думи. Защото, както знаем от приказката, болката от лошата дума е по-голяма от удара и никога не зараства. Всеки сам ще разбере какво да направи, когато осъзнае шанса да докаже пред себе си, че може да бъде добър. Дали доброта идва от душата, или идва от болката, през която сме минали? Отговорът на този въпрос е различен за всекиго, защото универсален отговор няма.

Нужна е воля, за да бъдем добри. Някои я притежават, правят добро и не искат нищо в замяна. За тези хора спокойно мога да кажа, че те са добри. Но колко са те? Защо днес има толкова много бездомници и беззащитни хора по света? По данни на организацията BAGW, сдружение с нестопанска цел за подпомагане на бездомниците, около 650 000 души в Германия не разполагат с жилище. Това число се базира на оценки за 2021 година. Повечето бездомници в Германия живеят във временни приюти, а близо 48 хиляди изобщо нямат покрив над главата си и са принудени да живеят на улицата. Според BAGW повече от половината от бездомните са кандидати за убежище, намерили подслон в приюти и приемни центрове за бежанци. Ако те бъдат приспаднати от общия брой бездомници, то без жилище през 2021 са били 275 хиляди души в Германия, пишат изданията от *Функе Медиенгрупе*. Това е статистика от преди година, при това, за една от най-развитите съвременни европейски страни. А колко са бездомните днес не само в Германия, колко са бездомниците днес в България, в нашата мила родна земя? Колко са бездомните и беззащитните в света? Колко са бягащите от войните, страданието и смъртта? Тук статистиката губи силата си, а

цифрите вероятно са „фантастични“ - умножени по две, по три и много, много повече!... Но да оставим статистиката, защото тя ни показва зловещото лице на света, в който живеем. Като казвам да оставим, нямам предвид да си „затворим“ широко, очите, а да се замислим-за себе си, за другия-близък или далечен. И когато го направим, вероятно статистиката ще „замълчи“, защото ще „говорят“ сърцата ни.

Светът, в който живеем, е сред най-жестоките за всички времена, но ние можем да го направим по-добър с действията си. „Сега е ред всеки от нас да проявява добротата, която е заложена в същността му, за да се разкрие тя като сила, даваща насока на историята, и да възвести началото на ерата на хуманността.“ - пише Алберт Швайцер, германски лекар, философ, теолог, носител на Нобелова награда за мир. Да се надяваме, че ерата на хуманността е започнала!... Перото на историята е в нашите ръце.

Борис Стойнев, ученик от 8б клас